

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

72. An familiares Cardinalium in eorum causis sint testes idonei? Idem
dicendum est de familiaribus Episcoporum. Ex part. 5. tractatu 2. resolut.
56.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

402 Tract. VII. De Potestate, & Priuilegiis

licet non probet concludenter, multum illi tribuitur, ut dictum est in Rota die 26. Iun. 1600. coram eodem Coccino de c. 4. num. 3.

RESOL. LXXI.

A quo lites, & causae inter Cardinales vertentes sint decidenda? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 23.

§.1. **R**espondeo per Summum Pontificem tantum, priuatiè quo ad alios, appellatione remota ex Bulla Pauli IV. sub die 9. Ian. an. 1556. & ita obseruat Barbosa de iure Eccles. lib. 1. cap. 4. nn. 79. cui ego addo Lotherium de benef. tom. 1. lib. 1. quæst. 8. num. 48.

RESOL. LXXII.

An familiares Cardinalium in eorum causis sint testes idonei?

Idem dicendum est de familiaribus Episcoporum? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 56.

§.1. **V**idetur negatiè respondendum quia testes à iure repellantur, ex multis capitibus, & inter illa, ut notat Lessius lib. 2. c. 30. dub. 5. n. 38. quando testis est domesticus ipsius producentis.

2. Sed ab hac doctrina excipiuntur Cardinales, & ideo Albanus de Cardinal. q. 42. priu. 11. sic ait, Iure optimo dicendum est Cardinalium familiares, qui ob dominorum dignitatem, ac de ipsis præsumptim integratatem boni & honesti interpretatione iuris existimantur ad perhibendum pro suis dominis testimonium non prohiberi, licet regulariter id vetum sit. Ita ille, & reuera, si Felinus in c. in litteris, n. 7. de testib. hanc opinionem tenet quoad familiares Episcoporum, quād magis hoc dicendum est de familiaribus Dominorum Cardinalium?

RESOL. LXXIII.

An in pari causa sententia sit deferenda in fauorem Cardinalium? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 78.

§.1. **A**ffirmatiè respondeo cum Cuccho in inst. Canon lib. 2. tit. 4. num. 104. ubi sic ait. Vbi partium iura sunt ambigua, nec satis liquet pro quo ferenda sit sententia, in pari causa pro Cardinale potius sententia ferenda est. Ita ille, qui citat Romanum, & Manfredum.

RESOL. LXXIV.

Quot testes requirantur ad damnandum Cardinalem de criminis?

Et quorū testes, &c. quando Cardinalis est Episcopus, & quorū quando sum Presbyteri; & quorū quando sunt Diaconi?

Et an Cardinales possint conuinci, aut damnari de delictis commissis ante Cardinalatum?

Et an Papa in puniendo, & damnando Cardinali teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscat, & indicet? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 24.

§.x. **R**espondeo ex text. cap. Presal. 2. quæst. 4. quod Cardinales non possunt damnari nisi fuerint conuicti per 72. testes, si sunt Episcopi, & per 64.

si sint Presbyteri, ac tandem per 27. si fuerint Diaconi. Ita Lorichius in Thef. Theolog. ver. Cardinalis, §. 10. Manfredus de Cardinal. de c. 12. Sebatt. Caesar rel. de Ecclef. Hierarch. part. 1. disputat. 2. §. 5. num. 2. Iulius Clarus in practica criminis, quæst. 66. num. 5. & Zechius de Republ. Eccles. titul. 3. de Cardinal. num. 9. priuileg. 10. licet obseruent hodie hoc non esse in praxi, quando Papa procedit contra Cardinales, quod etiam notauit Borellus in summa omnium decisio- num tom. 2. tit. 5. num. 78. & Antonius Scappa de iure non scripto lib. 1. quæst. 10. num. 14. Sed quidquid sit de tali obseruantia, notandum est quod Zechius ubi supra, Manfredus de Cardin. de c. 18. & Barbatia de Cardin. quæst. 11. n. 2. & 10. asserunt Cardinales gaude- re dicto priuilegio e. prof. neque conuincei, aut dam- nari de delictis commissis ante Cardinalatum, licet contrarium videatur asserere Laudensis de Cardinal. 9. 72. Sed an Papa in puniendo & damnando Cardi- nali teneatur adhibere Collegium, ut simul cognoscat & iudicet, respondeat negatiè Iulius Clarus in praxi criminali, q. 35. n. 11.

RESOL. LXXV.

An condemnatus, si obuiam habeat Cardinalem sit libe- randus?

Et docetur hoc procedere, quando Cardinalis casu, & non data opera in reum incidit, cui sine iuramento in hac re credendum sit? Ex part. 5. tract. 2. Re- solut. 29.

§.1. **N**egatiè respondeat Corsetti in suis singul. verb. Cardinalis. Barbatia tr. de Cardin. q. 9. n. 1. & seq. & Farinacius in frag. crimin. part. 1. n. 631. ubi, quod valde miror, mordicus contendit hoc priuilegium Cardinales minime habere, sed ipsis ex confuetudine hoc habere priuilegium, ut si obui facti sint condemnato, possint cum à morte libera- re, tradit Baldus in Ladducto C. de appellat, & com- muniter Iustifconsulti, quod afferit Iul. Clarus in prat. crim. lib. 5. §. fin. q. 98. n. 5. Licet ipse, si casus contingat, sit in sententia, ut possit pena mortis mitigari, & reus ad tritemes transmitti, & hoc nisi crimen, pro quo ille fuisset condemnatus, esset de atrocissimi, ut crimen falsi, læsa Maiestatis diuinæ, & humanae, propditionis patriæ, & huiusmodi. Quod etiam docet Decianus tom. 2. lib. 7. c. 37. n. 27. & Villadiego tr. de Cardin. q. 13. n. 64. Lorichius in Theſaur. ver. Cardina- les, §. 7. Cucchus de infirmitat. can. lib. 2. titul. 4. num. 85. Lancellott in Templo iud. lib. 2. c. 2. de Cardin. §. 13. n. 30. Zechius de Republ. Christiana titul. 3. de Cardin. num. 9. priuileg. 7. & Farinacius loco cit. Si, ait ipse, opinio esset tenenda in fauorem Cardinalium, quam omnino tenendam esse puto cum Doctoribus, quos etiam & sequitur Barbosa de iure Eccles. lib. 1. c. 4. num. 61. quibus ego addo Anastasium Gemmonium de sacra imm. lib. 3. c. 6. n. 52. qui hanc sententiam tenet, quando Cardinalis casu, non data opera, in reum incidit, cui sine iuramento in hac re credendum esse docet. Non est igitur audiendus Farinacius, apud quem minime esse deberent deterioris conditionis S.R.E. Ca- dinales, quam olim apud Romanos fuerint Flamines Diales, & Virgines Vestales, quarum auctoritas tan- ta fuit quod si aliquis ad verberandum traheretur, & supplici ad Flaminem procumberet, eo die verberari placuisse esset, auctore Gellio lib. 10. c. 15. vel si ad capitale supplicium aliquis duceretur, & calu transfix- set aliqua Virgo Vestalis, is necari non posset. Et ita hanc sententiam docet Danza in pugna Doctorum, de qualitat. officialium, cap. 1. n. 16. Et ego absolute tenco